

Mobilització unitària de periodistes, ja!

written by Santiago Vilanova | 24 d'octubre de 2017

Acabo de llegir amb satisfacció la reacció immediata del Sindicat de Periodistes de Catalunya/Sindicat de Professionals de la Comunicació (SPC) davant la resolució del Consell de Ministres segons la qual el govern espanyol podrà modificar els ens públics dependents de la Generalitat i designar-ne nous responsables. Una potestat derivada de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució que permet a les noves autoritats que a partir del divendres 27 d'octubre substitueixin el Govern de la Generalitat. Les conseqüències directes seran la intervenció política de TV3, Catalunya Ràdio i l'Agència Catalana de Notícies.

Aquest intervencionisme vulnera les competències del Parlament de Catalunya, l'únic organisme que pot nomenar i canviar els membres del Consell de Govern de la CCMA. El dret a la informació lliure està, doncs, en perill. La nota de la junta executiva del sindicat, presidit per Ramon Espuny, un periodista de TV3, afegeix: "Especialment sagnant és que a més ho faci un govern caracteritzat per la utilització fins a límits exagerats dels mitjans de comunicació d'àmbit estatal com RTVE. I és pura ironia que el Consell de Ministres invoqui com a motiu per a la seva política d'ocupació la necessitat de garantir "una informació veraç, objectiva i equilibrada, respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural, i també amb l'equilibri territorial".

Efectivament, TV1 des del seu naixement no ha representat mai l'Estat de les Autonomies, ni l'esperit de la mateixa Constitució espanyola; ni en els telenotícies, ni en els programes d'entreteniment, culturals o artístics. La veu de les diferents nacionalitats no ha estat mai contemplada amb equitat, tampoc amb governs del PSOE. TV1 és encara la viva

herència centralitzadora del franquisme, ara amb quotes de satisfacció pels partits parlamentaris i els seus "intel·lectuals".

"Per això donem tot el suport als treballadors dels mitjans de la CCMA en les manifestacions de rebuig que sens dubte es produiran", segueix dient el sindicat. "I ho faran unes plantilles que, si han criticat durant anys les ingerències governamentals i partidistes per part dels partits catalans, rebutjaran encara amb més força un desembarcament de comissaris, aquests sí directament polítics, que volen ser les eines d'una instrumentalització de la informació i de la programació al servei de la política del govern Rajoy".

Efectivament, TV3 tampoc no ha esdevingut amb els anys un model a seguir i en moltes ocasions ens ha molestat l'ús i abús que el Govern de la Generalitat n'ha fet, així com del domini de determinades productores privades que tenen la "nostra" com un feu personal. Però ara la situació és d'una gravetat que afecta la base de l'estructura democràtica de tot el país. Per això la responsabilitat dels professionals periodistes serà decisiva en els difícils dies que s'acosten. La mobilització per l'atac contra la llibertat d'expressió i la defensa de la clàusula de consciència, que tant ens va costar aconseguir durant la Transició, ha de reactivar les redaccions de tots els mitjans de comunicació catalans.

Barcelona. 18 de març de 1976. Primera

manifestació de periodistes catalans en defensa de la llibertat d'expressió. A la primera fila, destacats membres del Grup Democràtic de Periodistes (Foto Arxiu S. Vilanova, expresident del Sindicat de Treballadors de Premsa de Barcelona (STPB))

Els periodistes haurem de recuperar aquella força unitària que ens va portar a fer les primeres manifestacions al carrer; aquells inoblidables 18 de març de 1976 en defensa de l'amnistia per Huertas Claveria i 5 de novembre de 1981 per la llibertat d'expressió i el secret professional. Alguns d'aquells veterans fundadors del Grup Democràtic de Periodistes podran veure perplexos com tornen els vells temps del franquisme i l'autoritarisme. La vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría ressuscitant la Llei Fraga!

Llegint el manifest de l'SPC he recordat la creació del Sindicat de Treballadors de Premsa de Barcelona (STPB), sindicat unitari, fundat el 6 de març de 1977 en el claustre de la Catedral ja que el dia abans vam rebre la prohibició governativa per fer l'acte als locals de Sindicats de la Via Laietana. I no puc més que encoratjar les noves generacions de periodistes a mobilitzar-se en defensa dels nostres drets. Els afiliats al STPB portaríem els nostres ideals fins al límit aconseguint el control de la capçalera del Diario de Barcelona, el vell Brusi, i organitzant-nos de forma autogestionada. Potser demà s'hauran de preveure televisions alternatives i autogestionades, amb el suport popular, si la intervenció de TV3 és efectiva.

El pròxim 11 de novembre està prevista una Assemblea Oberta de Periodistes a la seu de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) on s'han de recollir les reivindicacions més urgents del sector, entre elles la precarietat a què està sotmesa la "selva laboral" del periodisme català. Serà inevitable en aquesta assemblea

analitzar l'impacte de l'aplicació de l'article 155 i les accions a emprendre. A diferència, però, de les lluites sindicals dels anys 70 i 80 ara es tindrà el suport de les entitats cíviques que s'han mobilitzat pel procés i les que s'hi poden afegir per defensar la llibertat d'expressió i per una democràcia participativa. Els veterans periodistes, que no nostàlgics, que encara estem combatents i vius hi donarem tot el nostre suport.